

Povpraševala je ljudi za svet, a pomagati ni znal nihče. Nihče ni vedel ozdraviti sina.

Nekega dne mu reče mati: »Slišala sem, da biva tam za tretjo goro zagovornica, ki zna zagovarjati in ozdravljati vse bolezni; pojdiva k nji, morabiti izleči tudi tebe.«

Težka je bila pot po ostem pesku, po robatih kamenih, a mati ni omagala. Ko so sinu opešale noge, ga je vzela v naročje in nesla po strmih, ozkih stezah vedno dalje. Le malokdaj sta počivala. Ob zori tretjega dne sta bila pri zagovornici.

»Izleč mi dete, dam ti vse, kar imam!«

»Zagovarjati in ozdravljati znam vse bolezni, bolezni na telesu, udih, rokah in nogah, a do glave nimam moči; pojdi še naprej, tam za tretjo reko biva zagovornik hujši od mene, ki pozna vse zdravilne leke, on ti gotovo ozdravi sina.«

Šla sta zopet dalje in po težkih mukah in naporih dospela do zagovornika.

»Vse bolezni ozdravim, izlečim bolne oči, a slepim jih ne morem odpreti. Za tretjo goro in za tretjo reko biva puščavnik, ki ume delati čuda, on pomore tvojemu sinu.«

Napotita se naprej. Deveti dan sta dospela k puščavniku, utrujena do smrti.

»Ozdravi mi sina!«

»Žena, ti ne veš, kaj govorиш! Kako morem storiti nekaj, kar je le Bogu mogoče?«

»Slišala sem, da ozdraviš vse bolezni, pomagaj žalostni majki, vrni vid njenemu sinu!«

»Ako je tvoja ljubezen do sina večja kot do same sebe, ozdravi tvoj sin. Daj mu svoje oči, in izpregledal bo, a ti boš — oslepela.«

In mati odgovori: »Stori, kar hošeš, izkoplji mi oči, naj oslepim, samo sina mi izlečil!«

In puščavnik ji je vzel oči in jih dal sinu.

Drugi dan sta se napotila domov; sin je videl in vodil ob roki oslepleno mater.

Jaz bom mož!

Maje drevje, maje krone,
cvetje vsiplje se na tla.

»Aj, ti cvetje, rahllo cvetje,
bodi zemlja ti mehká!«

Zgnilo je na zemlji cvetje,
sad na drevju je žarel . . .
Deček gleda sadje, cvetje,
in obraz mu je vesel . . .

»Cvet odpade tudi tebi!«

ded na pragu mu velí.

»Pa li sad to cvetje tvoje
na jesen ti obrodi?« —

Maje drevje, maje krone,
cvetje vsiplje se na tla;
maje deček z glavo modro:
»Ded, jaz mož bom! Sad bo ta!«